

”هي يوؤڪون وشو پريورتن کي ڪاريه ۾ نمت بنو“

آڃ باپ دادا هنس آسنڌاري هولي هنسون کي سڀا ديك رهي هئ. هرايڪ سرپشت آتما هولي هنس سڌا ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي اسي لڳن ۾ مڱن آتمائين، يهي استئي هنس آسن هئ. اُتسي هولي هنسون ڪو ديك باپ دادا پي هرشت هوتي هئ. هر هولي هنس گياني تو آتما، يوگي تو آتما، وشو ڪلياڻڪاري هئ. هرايڪ کي دل ۾ دلارام باپ کي ياد سمائي هوئي هئ. هرايڪ اپني ورتمان اوڙ پوشيه ڪو بناني ۾ لڳن سين لڳي هوئي هئ. اُتسا سرپشت سنگنن ساري ڪلپ ۾ سوا سنگهه يگ کي ڪپي نهين ديك سڪتي. ايڪ هين پريوار، ايڪ هين لڳن، ايڪ هين لڪش، اُتسا ڦر ڪپي ديڪينگي؟ باپ دادا ڪو پي بچون پر ناز هئ. اتنا بڙا پريوار وا سنگنن اوڙ هرايڪ سرپشت باپ کي بچي بنني کي ڪارڻ باپ کي ورثي کي اڌڪاري هئ. تو اتني سڀ اڌڪاري بچون ڪو ديك باپ ڪو پي خوشي هئ. يهه ايڪ ايڪ بچا ڪل ڪا دپڪ هئ. وشو پريورتن ڪرني کي نمت آتما هئ. هرايڪ چمڪتا هوئا ستارا وشو ڪو روشني ديني والا هئ. هرايڪ کي پاڳيه کي اوناشي لڪير مستڪ پر ڊڪائي دي رهي هئ. اُتسا سرپشت سنگنن وشو ۾ ايڪ مت، ايڪ راجيه، ايڪ ڌرم کي استاپنا ڪرني کي دريڊ سنڪلپ ڌاري هئ. باپ دادا يوڙ وڙ ڪو ديك رهي ٿي. چاهي ڪمار هئ، چاهي ڪماري هئ ليڪن هرايڪ کي من ۾ اُمنگ اُتساه هئ ڪ هر سڀي اپني وشو ڪو وا ديش ڪو وا سُڪ شانتني کي ليئي پتڪتي هوئي آتمائون ارڻات اپني پائي بهنون ڪو سُڪ شانتني ڪا اڌڪار اوشيه ڊلائينگي. اپني وشو ڪو ڦر سين سُڪ شانتيميه سنسار بنائينگي. يهي دريڊ سنڪلپ هئ نان! اتنا بڙا سنگنن ڪيا نهين ڪر سڪتا هئ! ايڪ تو سرپشت آتمائين، پوٽر آتمائين هو تو پوٽر ٿا ڪي شڪتي هئ، دوسرا ماسٽر سرو شڪتيوان هوني کي ڪارڻ سرو شڪتيان سات هئ. سنگنن ڪي شڪتي هئ، سات سات تر ڪالدرشي هوني کي ڪارڻ جانتني هو ڪ انيڪ وار هر وشو پريورتن ڪي بني هئ. اس ليئي ڪلپ ڪلپ کي وجئي هوني کي ڪارڻ آب پي وشو پريورتن کي ڪاريه ۾ وجهئ نشچت هئ. هونگي يا نهين هونگي يهه ڪوئشچن هين نهين هئ. نشچيه ٻڌي وجئي، اُتسي اُنيو ڪرتي هو نان ڪ سُڪ ڪا سنسار اُپي آيا ڪ آيا. وشو ڪي مالڪون ڪو وشو ڪا راجيه نشچت هين پراپت هوئا پرا هئ. يوڙ وڙ ڪيا ڪرينگا؟ اپني ديش ڪي وا وشو ڪي راجيه نيتائون ڪو يهه خوشخبري سناو، جس بات ڪي آپ سوڀن ديك رهي هو ڪ اُتسا هونا چاهيئي، وهه چاهيئي ڪي چاهه هر پورڻ ڪر ڊڪائينگي. ديش سين صرف ايڪ مهنگائي نهين ليڪن ڊبل مهنگائي مٽاڪر ڊڪائينگي. ڪيونڪ مهنگائي ڪا آڌار هئ، چريتر ڪي مهنگائي. جب چريتر ڪي مهنگائي وا چريتر ڪي ڏک اشانتني کي غريبي مٽ جائينگي تب ستمه هين سرو آتمائين ڌنوان تو ڪيا ليڪن راجيه اڌڪاري بن جائينگي. يهي شپ اُميندين وشو ڪي نمت آتمائون ڪو پورڻ ڪر ڊڪاو. اپني ديش ڪو سرپشت بناڪر ڊڪائينگي، اُتسا مالا مال بنائينگي جو نه ڪوئي اپراپتي هو اوڙ نه اپراپتي کي ڪارڻ سرو سمسيائين هو. يهي دريڊ سنڪلپ سڀي ڪو صرف سناو نهين ليڪن پريورتن ڪا ستمپل بن ڪر ڊڪاو. ڪيونڪ سڀ طرف سين وشواس ڊلاني کي نڪاري سڀ نين بهت سني هئ. اتني سني هئ جو سُن ڪر وشواس هين نڪل ڳيا هئ. اُتسي ڪهني والي بهت ديك ديك ستيه ڪو پي دوڪا سمجهه رهي هئ. اس ليئي صرف ڪهنا نهين هئ، مڪ بولي نهين، ليڪن آپڪي جيون ڪي سرپشتتا بولي. آپ ايڪ ايڪ هولي هنس کي پوٽر ٿا ڪي

جھلڪ چلن سين ڊڪائي دي. آپ سيڪي سریشٽ سمرتي کي سمرتي، نا اُميد آتمائون ۾ اُميدون کي سمرتي پندا ڪري. سمجها، يوا ورگ ڪو ڪيا ڪرنا هئ.

جو آڃ کي نيتائين يوا ورگ سين وناشڪاري ڪرتويون کي ڪارڻ گهبراتي هئ. تو آپ سڀي وشو ڪلياڻڪاري اُنهي ڪو يهه سڌ ڪر کي ڊڪائو ڪ اسي ديش کي هر يوا ورگ آپني ڀارت ديش ڪو وشو ۾ سرو سریشٽ سورب ڪا آستان بناء وشو ڪو ڊڪائينگي ڪ ڀارت هي ڀراچين اوناشي، سرو سمپن، سرو سریشٽ ديش هئ. ڀارت وشو کي ليئي آڌياتمڪ روشني ديني ڪا لائيت هائوس هئ. ڪيونڪ اس سریشٽ ڪرتويه کي ڪراني والا ڪوئن هئ، اُسڪي پهچان ڪر لي ڦر تو ڪوئي ڪوئشچن اُنهي کي بات هي ڪي نهين. آپني جيون سين، ڪرتويه سين، باپ ڪا پريچيه ڪرائو. اتني همت هئ نان. ڪماريان ڪيا سمجهتي هئ؟ جب ڏرگا کي پوڄا ڪرتي هئ تو آپني ڪو پاڳيو ان سمجهتي هئ. يهان ڪتني ڏرگائين هئ! ايڪ ايڪ شو شڪتي ڪمال ڪر ڊڪاني والي هئ نان. وو هي ڪو نان، جن شڪتيون کي گهر گهر پوڄا ڪر رهي هئ. تو هي شو شڪتيان! آپني پڳتون ڪو ڦل تو دو. وو پڇاري ڦل چڙهاتي چڙهاتي ٿڪ ٿڪي هئ. اتني جو ڦل چڙهائي هئ اُسڪا رٿن پڳتي ڪا ڦل تو اُنهي ڪو دينگي نان! پڳتون پر ترس نهين آتا! پانڊوون کي پي پوڄا هو رهي هئ. آڃ ڪلهه ايڪ مهاوير هنومان کي بهت پوڄا هوتي هئ اوڙ دوسرا وگهن وناشڪ ڪڙيش کي پوڄا هو رهي هئ. سڀ شڪتي کي اڇا سين هي ڀڳتي ڪر رهي هئ. اُسي پڳت آتمائون ڪو سرو شڪتيون ڪا ڦل دو. سڌا کي ليئي وگهنون سين پار ڪرني ڪا سهج راستا بتائو. سڀي پڳار سين چراءِ پراپتي سوروپ بنائو، اُسي شيوا يوا ورگ ڪر کي ڊڪائو. سمجها. اڇا.

سڌا آپني سریشٽ جيون دواران اُنهي ڪون کي جيون بناني والي، سرو ڀارتواسيون کي سریشٽ، سڳي سنسار کي هپ ڪامنا پورڻ ڪرني والي، گهر گهر ۾ سریشٽ چريتر ڪا ڊيڪ جڳاني والي، سڌا آپراپت آتمائون ڪو پراپتي ڪراني والي اُسي دري سنڪلڊاري، نشچت وڃي سریشٽ آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

ڪمارون ۾ سڌا باپ دادا کي اُميددين هئ. ڪمار وشو ڪو بدل سڪتي هئ. اگر سڀي ڪمار ايڪ دري سنڪلڊ والي بن آڳي ٻڌتي چلي تو بهت ڪمال ڪر سڪتي هئ. ڪمال ڪرني والي ڪمار هو نان. ديڪنا، باپ دادا کي پاس آتوميٽڪ فوٽو نڪل جاتا هئ، دري سنڪلڊ والي ڪمار هو نان! ڪمارون ۾ شريڪ شڪتي پي بهت هئ اس ليئي ڊبل ڪاريه ڪر سڪتي هو. استاپنا کي ڪاريه ۾ بهت اڇي سهيوگي بن سڪتي هو. ڪمارون کي ٻڌي ۾ ايڪ هي ڪا ڪا رهي هئ نان ڪميرا بابا اوڙ ميري شيوا اوڙ ڪوئي بات نهين. جنڪي ٻڌي ۾ سڌا بابا اوڙ شيوا هئ وهه سهج هي ڪا مياجيت بن جاتي هئ. صرف ڪمارون ڪو ايڪ ڪا ڪا ائينشن ۾ رڪي هئ، سڌا آپني ڪو بزي رڪو، خالي نهين. شري اوڙ ٻڌي دونو سين بزي رهو. بزي مئن بنو، بزيس مئن نهين. جڙسي ڪرم کي ڊنچريا سيٽ ڪرتي هو اُسي ٻڌي کي پي ڊنچريا سيٽ ڪرو. اُپي يهه سوچنا هئ، يهه ڪرنا هئ، ڊنچريا سيٽ هونگي تو اُسي پرماڻ بزي هو جائينگي. بزي رهي والي ڪو ڪسي پي روپ سين ميا وار نهين ڪر سڪتي. ٻڌي ڪو بزي ڪرني ڪا سادن سڌا اپنائو، جڙسي شري ڪو بزي ڪرني کي سادن هئ، اُسي ٻڌي سين سڌا ياد ۾، نشي ۾ بزي رهو. اُسي ڊنچريا بناني آتي هئ؟ سڌا ڪال کي ليئي نير بنا دو. جڙسي اوڙ نير بني هئ، يهه پي نير بنائو، بس ڪرنا هي هئ، اُسي دري نشچيه سين جو ڪمال ڪرني چاهو وهه ڪر سڪتي هو. ڪمار هئ، باپ دادا کي ڪرتويه کي

ستاري. شيوا ڪي نمت تو ڪمار بنتي هئ. نان. ڀاڳدؤڙ ڀي ڪمار ڪرتي هئ. جو ڀي شيوائين هوتي هئ اُسڀ ڪمارون ڪا وشيش ڀارٽ هوتا هئ، تو وشيش ڀارٽ لينڀي والي وشيش آتمائين هئ، يه نشا رڪو، اسي خوشي ۾ رهو. تو ديڪينگي ڪمار گروپ ڪيا ڪرڪي ڊڪاتي هئ. ڪچ ڪرڪي ڊڪانا، صرف ڪه ڪر نهين. شيوا ڪي اُمنگ اُتساه والي هئ، نشچيه ٻُڌي هئ. اچل هئ، هلني والي نهين هئ. اُتسي هين اچل آتمائين اُرون ڪو ڀي اچل بناڪر ڊڪاڻو.

مهاداني بن ڪر ڊان ڪرتي چلو. جب سِير ڪا ڀنڊارا ڀرپور هئ تو بهتون ڪو ڊان ڊينا چاهيئي. شيوا ڪو سڊا آگي ڊڌاتي چلو. اُتسي نهين آڄ چانس ملا تو ڪر ليئا، يا جب چانس ملينگا تب ڪر لينگي. نهين. جسڪي پاس خزانا هوتا هئ وه ڪهين سين ڀي غريبون ڪو ڊونڊڪر ڀي، ڊنڊورا پتواڪر ڀي ڊان ضرور ڪرتا هئ. ڪيونڪ اُسي معلوم هئ ڊان ڪرني ڪا پُچ ملتا هئ. وه ڊان تو وناشي هئ اُور سوارٿ ڪا ڀي هو سڪتا هئ. آپ سڀ تو اوناشي خزانون ڪي مهاداني هو. تو شيوا ڪو ڊڌاڻو. ريس ڪرو، مهاداني بنو. نشچيه سين ڪرو، اُتسي نهين سوچو ڌرني اُتسي هئ. آب سميه ڊدل ڳيا، سميه ڪي ساٿ ڌرني ڀي ڊدل رهي هئ. پهلي ڪي ڌرني ڪي جو رزلت ٿي وه اُڀي نهين. سميه وايومنڊل ڪو ڊدل رها هئ. آتمائون ڪي اچا ڀي ڊدل رهي هئ، سڀ آوشيڪتا اُنيو ڪر رهي هئ. اُڀي سميه هئ، سميه ڪي ڀرماڻ سڊا ڪي مهاداني بنو. واچا نهين تو منسا، منسا نهين تو ڪرمڻا. ڪرم ڊواران ڪسي آتما ڪو ڀرپورتن ڪرنا يه هئ ڪرمڻا. سمپرڪ ڊواران ڀي ڪسي آتما ڪو ڀرپورتن ڪر سڪتي هو. اُتسي شيواڌاري بنو. روز رزلت نڪالو. منسا، واچا، ڪرمڻا ڪيا شيوا ڪي، ڪتون ڪي شيوا ڪي. ڪس اُمنگ اُتساه سين شيوا ڪي؟ يه روز ڪي رزلت سِير هين نڪالو. سِير اُور شيوا ڊونو ڪي رفتار ۾ آگي ڊڏو. آب ڪوئي نوينتا ڪرو. سينٿر ڪولا، ڳيتا پاناشالا ڪولي، ميلا ڪيئا يه تو پُراڻي باتين هو گئي، نيان ڪچ نڪالو. لڪش رڪو، اُڀي ۾ اُور شيوا ۾ ڪوئي نه ڪوئي نوينتا ضرور لاني هئ. نهين تو ٿڪ جائينگي، ڪڀي بور هو جائينگي. نوينتا هونگي تو سڊا اُمنگ اُتساه ۾ رهيئگي. اچا.

ماتائون سين:- ماتائون ڪي ليئي وشيش باپ ڊاڊا ”سهج مارگ“ ڪي سوغات لائي هئ. سهج مارگ ڪي سوغات سڀي ڪو ملي هئ؟ سهج ڀراپتي جو هوتي هئ يهي سوغات هئ. تو خاص باپ ڊاڊا سهج مارگ ڪي گفٽ لائي هئ، يهي نشا رهي. سڀ سين سهج ”ميرا بابا“ ڪهو، بس. ميرا بابا ڪهني سين، اُنيو ڪرني سين سرو پراپتيان هو جائينگي. ماتائون ڪو وشيش خوشي هوني چاهيئي ڪ هماري ليئي خاص باپ آئي هئ. اُور جو ڀي آئي انهن نين پُرشون ڪو آگي ڪيئا. ڌرم پتائين ڌرم اِستاپن ڪرڪي چلي گئي. ماتائون ڪو ڪسي نين ڀي نامي گرامي نهين بنايا. اُور باپ نين ”پهلي ماتا“ ڪا سلسلا اِستاپن ڪيئا. تو ماتائين سڪيلڌي هو گئي نان. ڪتني سڪ سين باپ نين ڊونڊا اُور اُڀنا بنا ليا. آپ لوگون نين تو بنا اُگڊريس ڊونڊا اِس ليئي ڊونڊنا نهين هوئا. باپ نين ڊيڪو ڪئسي ڪوني- ڪوني سين ڊونڊڪر نڪال ليا. اُنڪ وريون ڪي ڊالبان آب ايڪ وريون ڪي هو گئي. ايڪ هين چنڊن ڪا وريون هو ڳيا. لوگ ڪهتي هئ، ڊو چار ماتائين ڀي ايڪ ساٿ اِڪني نهين ره سڪتي اُور اُڀي ماتائين ساري وشو ۾ ايڪتا اِستاپن ڪرني ڪي نمت هئ. وه ڪهتي، ره نهين سڪتي اُور باپ ڪهتي ماتائين هين ره سڪتي هئ. اُتسي ماتائون ڪا وشيش مرتبا هئ. خوب خوشي ۾ ناچو گاڻو، واہ! همارا سريشت ڀاڳيه! ڪڀي ڀي ڊڪ ڪي لهر نه آئي. سڀي نين ڊڪڌام ڪو چور ڊيئا هئ نان. بس هر سنگر يگي هئ، سڊا سڪڌام شانتي ڌام طرف

آڱي ٻڌتي رهنا. مائائون ڪو ڊيڪ ڪر باپ دادا ڪو ناز هوندا هئا نائميندوار، اميندوار بن گئي. وشو ڪلياڻڪاري بن گئي. آڀي وشو آڀڪي طرف ڊيڪ رها هئا، ڪ هماري ڪلياڻ والي مائائين ڪهان هئا، تو آب جڳت ڪي مائائين بن جڳت ڪا ڪلياڻ ڪرو. صرف لوڪ ڀريوار ڪي ڌميوار ڀياني والي نهين ليڪن وشو ڪي سرو آتمائون ڪي شيوا ڪي ڌميوار ڀياني والي. چاهي نمت ڪهان ڀي رهتي هو ليڪن سمرتي ۾ وشو شيوا رهي. جئسا لڪش هونگا وئسي لڪش ستهه آ جاتي هئا. لڪش هونگا بيحد ڪا تو لڪش ڀي بيحد ڪي آئينگي. نهين تو حد ۾ هين قسي رهيڻي. سدا باپ ڪي هون، بيحد ڪي هون، اسي سمرتي ۾ سرو آتمائون ڪي پرت شپ سنڪلپ دواران شيوا ڪرتي چلو. مڪ دواران ڀي اؤر سنڪلپ دواران ڀي. دونو سات سات هو. مڪ دواران ڪسڪو پل سمجهاو ليڪن جب تڪ شپ پاونا ڪا بل اس آتما ڪو نهين دينگي تو قل نهين نڪلينگا. منسا واچا دونو اڪني شيوا هو. صرف سنديش ديني تڪ نهين. نهين تو صرف هان هان ڪرڪي چلي جاتي هئا. منسا شيوا سات سات هو تو تير لڳ جاتي. مائائون ڪو شيوا ڪي مئدان پر آنا چاهيئي. ايڪ ايڪ مائا ايڪ ايڪ شيوا ڪيندر سنڀالي. اگر فرصت نهين هئا تو آپس ۾ دو تين ڪا گروپ بناو. ائسي نهين گهر ڪا پنڌن هئا، بچي هئا. جنڪي مائائين سوشل ورڪر هوتي هئا اُنڪي ڀي تو بچي هوتي هئا نان. وه ڀي سيڪ جاتي هئا. تو آب آڀي آپڪو هئندس بناو اؤر شيوا ڪو ٻڌاو. ڪوئي نه ڪوئي ڪو نڪال ڪر اُنڪو آستان دي آڱي ٻڌتي جاو. آڀي شڪتيان مئدان پر آو. جو پالنا لڀي هئا اُسڪا رڙن دو. جتنا شيوا ٻڌائينگي اُتنا سيم ڪو ڀي اُسڪا قل ملينگا، ورتمان ڀي شڪتيشالي هونگا، اؤر پوشيه تو بنتا هين هئا. جتني شيوا ڪرينگي اُتنا نروگهن رهيڻي اؤر خوشي ڀي رهيڻي. اچا. ڪماريون سين :- ڪماريان آڀي سریشٽ ڀاڳيه ڪو آڀي طرح سين جاتني هئا نان؟ ڪڀي آڀي سریشٽ ڀاڳيه ڪو پوئتي تو نهين! سدا ڀاڳيه ڪو سمرتي ۾ رڪتي هوئي آڱي ٻڌتي چلو. سنگم يڱ ۾ وشيش لغت ڪي لغت ڪماريون ڪو ملتي هئا ڪيونڪ ڪماري جيون فڪر سين فارخ جيون هئا. گهر چلاني ڪا، نوڪري نوڪري ڪا ڪوئي فڪر نهين. ڪماري اُڙات سوتنتر. سوتنتر تا سڀي ڪو پريه لگتي هئا. آڱيان ۾ ڀي سڀڪا لڪش يهي رهنا هئا ڪ هر سوتنتر رهيڻ اس ليئي سوتنتر آتما هون، يه سوتنتر تا ڪا وردان آپ سڀڪو پراپت هئا. سوتنتر تا ڪي ورداني اؤر سڀڪو ڀي يهي وردان دينگي نان. ڪوئي ڪي ڀي چڪر ۾ قسني والي نهين. جب چڪر سين نڪل چڪي، سوتنتر هئا تو شيوا ڪرينگي نان! نمت ماتر يه پڙهائي جو رهي هوئي هئا وه ڪرتي ڀي سدا شيوا ڪي سمرتي رهي. پڙهائي پڙهتي سميه ڀي يه لڪش رهي ڪ ڪوئسي ائسي آتما هئا جسي باپ ڪا بنائين. پڙهائي پڙهتي پڙهتي پر ڪتي رهو ڪ ڪوئسي آتمائين يوگيه هئا. تو وهان ڀي شيوا هو جائينگي. ڪماريون ڪو پاشل ڪرنا اوڻيه سيڪنا چاهيئي. سڀي پڙهائي پڙهتي ڀي تيار هوتي جاو. پڙهائي پوري هوتي هين شيوا ۾ لڳ جانا. اچا.

وردان - دل ڪي سنيهه اؤر سنڀند ڪي آڌار پر سمپتا ڪا انيو ڪرني والي نرنتر يوگي پو
 برهمڻ آتمائون ۾ ڪوئي دل ڪي سنيهه، سنڀند سين ياد ڪرتي هئا اؤر ڪوئي دماغ اُڙات ناليچ ڪي آڌار پر سنڀند ڪو انيو ڪرني ڪا وار وار پريت ڪرتي هئا. جهان دل ڪا سنيهه اؤر سنڀند اتي پيارا اُڙات سمپ هئا وهان ياد پوئنا مشڪل هئا. جئسي شرير ڪي اندر نس نس ۾ بلڊ سمايا هئا هئا ائسي آتما ۾ نش پل اُڙات هر پل ياد سمائي هوئي هئا، اِسڪو ڪهتي هئا دل ڪي سنيهه سمپن نرنتر ياد.

سلوگن - نسوارت اؤر نروڪلپ استتي سين شيوا ڪرو تب سقلتا ملينگي.